

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 768

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 septembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
1.348.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor	2–10
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 34 din 24 iunie 2019 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	11–16

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor

Având în vedere dispozițiile art. 43—47² și ale art. 106 lit. f) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitatea, respectiv majoritatea voturilor membrilor prezenți,

Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii
hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Lia Savonea**

București, 17 septembrie 2019.
Nr. 1.348.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Promovarea pe loc a judecătorilor în funcții de execuție, în vederea obținerii gradului profesional imediat superior, precum și promovarea efectivă la tribunale, tribunale specializate și la curți de apel se fac numai prin concurs, organizat la nivel național, în limita numărului de locuri aprobat anual de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, denumită în continuare *Secția pentru judecători*, pentru promovarea pe loc, respectiv a posturilor vacante existente pentru promovarea efectivă.

(2) Promovarea personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Public, al Ministerului Justiției, precum și al instituțiilor coordonate sau subordonate acestora se face prin concursul de promovare organizat pentru judecători, în condițiile legii și ale prezentului regulament, dacă s-a optat pentru susținerea concursului de promovare în vederea obținerii gradului profesional imediat superior alături de judecători.

Art. 2. — Concursurile de promovare în funcții de execuție se organizează pe baza unor criterii obiective de apreciere a performanțelor profesionale ale judecătorilor, precum și a conduitei acestora în cazul concursului de promovare efectivă, prevăzute de prezentul regulament.

Art. 3. — Concursurile de promovare prevăzute la art. 1 se organizează anual sau ori de câte ori este nevoie de Secția pentru judecători, prin Institutul Național al Magistraturii.

CAPITOLUL II

Concursul de promovare pe loc, în gradul profesional imediat superior

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

Art. 4. — (1) În condițiile prevăzute de lege, promovarea pe loc a judecătorilor în funcții de execuție se face în gradul imediat superior celui pe care îl deține judecătorul, până la nivelul curții de apel.

(2) Locurile scoase la concurs pentru promovarea pe loc se stabilesc la nivel național, corespunzător gradelor instanțelor ierarhic superioare pentru care se organizează concursul, de către Secția pentru judecători. În cadrul fiecărui grad, locurile se stabilesc separat, pe materii de concurs.

(3) Alocarea locurilor pe materii de concurs se realizează de către Secția pentru judecători, ținând cont de ponderea numărului de cauze la nivelul gradului de jurisdicție pentru care se scot locurile la concurs și de necesitățile instanțelor.

Art. 5. — (1) Promovarea în funcții de execuție a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor se poate face doar în gradul imediat superior celui deținut, în cadrul instituției unde își desfășoară activitatea, până la gradul profesional corespunzător judecătorului de curte de apel.

(2) Locurile scoase la concurs pentru promovarea în funcții de execuție se stabilesc de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea instituțiilor coordonate sau subordonate în cazul personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor care își desfășoară activitatea în cadrul acestora.

(3) Anterior anunțării concursului, președintele Consiliului Superior al Magistraturii va transmite Ministerului Public, Ministerului Justiției, precum și Inspecției Judiciare și Institutului Național al Magistraturii intenția de a organiza concursul de promovare pe loc, în vederea stabilirii locurilor scoase la concurs pentru promovarea în funcții de execuție a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul acestora și, după caz, al instituțiilor coordonate sau subordonate.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții pentru înscrierea la concurs

Art. 6. — (1) Pot participa la concursul de promovare pe loc, în gradul profesional imediat superior, judecătorii care îndeplinesc până în ultima zi inclusiv a perioadei de înscriere la concurs condițiile de vechime prevăzute la art. 44 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care la ultima evaluare au avut calificativul „foarte bine” și nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani.

(2) La calcularea condiției minime de vechime pentru a participa la concursul de promovare se ia în considerare vechimea în funcția de judecător sau procuror. Perioada în care judecătorul a avut calitatea de auditor de justiție nu se ia în considerare la calcularea condiției minime de vechime pentru a participa la concursul de promovare.

(3) În cazul personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, la calcularea condiției minime de vechime pentru a participa la concursul de promovare se ia în considerare atât perioada în care candidații au îndeplinit această activitate, cât și perioada în care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror.

Art. 7. — (1) Data, locul organizării concursului de promovare pe loc, locurile scoase la concurs, stabilite conform art. 4 alin. (2) și (3) și, după caz, art. 5 alin. (2), modul de desfășurare a concursului, calendarul de desfășurare, precum și materiile la care se susține concursul de promovare pe loc, tematica și bibliografia pentru acest concurs se stabilesc prin hotărâre a Secției pentru judecători, la propunerea Institutului Național al Magistraturii și a Direcției resurse umane și organizare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii. Secția pentru judecători poate stabili ca proba scrisă din cadrul concursului de promovare pe loc să fie susținută în centre regionale.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se publică pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs. În același termen, aceste date se comunică, împreună cu cererea tipizată de înscriere, elaborată de comisia de organizare, tuturor curților de apel, care le vor transmite de îndată instanțelor din circumscripția lor, precum și, dacă este cazul, Ministerului Public și Ministerului Justiției, care le vor transmite instituțiilor coordonate sau subordonate acestora, Inspecției Judiciare și Institutului Național al Magistraturii, pentru a fi afișate pe paginile de internet ale acestora și aduse la cunoștința tuturor judecătorilor și, după caz, personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

(3) În termenul prevăzut de calendarul concursului, cei interesați pot depune cereri de înscriere la concurs la Consiliul Superior al Magistraturii, în care se menționează, după caz, gradul profesional în care se dorește promovarea pe loc și materia de concurs pentru care se optează.

(4) Fiecare candidat poate formula o singură opțiune cu privire la materiile de concurs prevăzute de prezentul regulament.

(5) Candidatul poate reveni asupra opțiunii formulate până la data expirării termenului de înscriere.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și desfășurarea concursului de promovare pe loc

§ 1. Comisiile de concurs

Art. 8. — (1) Comisia de organizare a concursului de promovare pe loc este condusă de un președinte, care este secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii. În cazul imposibilității îndeplinirii funcției de către acesta, comisia este condusă, în ordine, de directorul Direcției resurse umane și organizare sau de directorul Institutului Național al Magistraturii.

(2) Membrii comisiei de organizare se desemnează de către președintele acesteia dintre personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii, funcționarii publici și personalul contractual din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii.

(3) Nu pot face parte din comisia de organizare persoanele care au soțul sau soția, concubini, rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv în rândul candidaților. Dacă incompatibilitatea se ivește ulterior desemnării membrilor comisiei, persoana în cauză are obligația să se retragă și să comunice de îndată această situație președintelui comisiei în vederea înlocuirii sale.

Art. 9. — (1) Comisia de organizare a concursului are, în principal, următoarele atribuții:

1. centralizează cererile de înscriere la concurs, întocmește listele de înscriere, verifică îndeplinirea de către candidați a condițiilor legale de participare la concurs, întocmește și înaintează spre publicare lista candidaților care îndeplinesc condițiile legale de participare la concurs și publică lista finală a candidaților;

2. controlează și îndrumă acțiunile privind organizarea și desfășurarea concursului, constând, în principal, în: identificarea și, după caz, închirierea spațiilor adecvate pentru susținerea probelor de concurs, procurarea necesarului de rechizite, asigurarea asistenței medicale pe parcursul desfășurării concursului și a pazei necesare pentru păstrarea ordinii publice la centrele de concurs și de evaluare, asigurarea cheltuielilor prevăzute de lege pentru membrii comisiilor;

3. asigură paza subiectelor și a lucrărilor scrise la sediul Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii, la centrele de concurs și în timpul transportului acestora;

4. asigură confecționarea ștampilelor-tip pentru concurs, numerotate;

5. instruește responsabilii de sală;

6. repartizează candidații pe săli pentru proba scrisă, în ordine alfabetică, și dispune afișarea listelor pe ușile sălilor în care se desfășoară concursul, precum și publicarea acestora pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii;

7. preia, de la comisiile de elaborare a subiectelor, subiectele pentru proba scrisă și baremele de evaluare și notare, în plicuri sigilate;

8. păstrează în condiții de deplină siguranță subiectele și baremele de evaluare și notare;

9. distribuie candidaților materialele pentru susținerea probei scrise;

10. afișează baremele de evaluare și notare la centrele de concurs, la încheierea probei scrise, și asigură publicarea acestora, precum și a subiectelor de concurs pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii;

11. organizează transportul lucrărilor scrise de la centrele de concurs la centrul de evaluare și răspunde de securitatea acestora;

12. ia măsuri pentru ca în spațiile în care își desfășoară activitatea comisiile de concurs sau de soluționare a contestațiilor ori în care se desfășoară probele scrise de concurs să nu pătrundă persoane străine, neautorizate de comisie sau neprevăzute de prezentul regulament;

13. asigură respectarea procedurii de evaluare și notare;

14. asigură publicarea simultană pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii a listelor cu rezultatele concursului;

15. analizează desfășurarea și rezultatele concursului și prezintă concluziile Secției pentru judecători;

16. informează de îndată Secția pentru judecători cu privire la orice situație deosebită a cărei rezolvare nu este prevăzută în prezentul regulament, precum și cu privire la orice situație care impune anularea unor subiecte, cum ar fi pierderea, deteriorarea ori desecretizarea unui subiect;

17. propune Secției pentru judecători eventualele modificări în modul de organizare și desfășurare a concursului;

18. îndeplinește orice alte atribuții necesare bunei desfășurări a concursului.

(2) Membrii comisiei de organizare a concursului își desfășoară activitatea în timpul programului normal de lucru de la Consiliul Superior al Magistraturii sau, după caz, Institutul Național al Magistraturii. În mod excepțional, în situații temeinic justificate, membrii comisiei de organizare a concursului își pot desfășura activitatea și în afara programului normal de lucru, cu aprobarea președintelui comisiei de organizare a concursului.

Art. 10. — (1) Președintele comisiei de organizare a concursului ia toate măsurile necesare aducerii la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la art. 9.

(2) În acest scop, președintele comisiei de organizare a concursului stabilește atribuțiile pentru membrii comisiei, instrucțiunile pentru responsabilii de sală și supraveghetori, precum și sarcinile ce revin curților de apel, tribunalelor și judecătorilor, în vederea bunei desfășurări a concursului.

(3) Președinții instanțelor răspund de aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prevăzute mai sus, sub coordonarea președintelui comisiei de organizare a concursului.

(4) Președintele comisiei de organizare a concursului soluționează situațiile de incompatibilitate a membrilor comisiei pe care o conduce. Situațiile de incompatibilitate a președintelui comisiei de organizare sunt soluționate de Secția pentru judecători.

Art. 11. — (1) Comisia de elaborare a subiectelor și comisia de soluționare a contestațiilor sunt numite prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, fiind alcătuite din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție și curțile de apel, desemnați pe baza consimțământului scris, exprimat anterior. Prin aceeași hotărâre, în cadrul acestor comisii sunt constituite subcomisii pentru fiecare materie de concurs pentru care s-au formulat opțiuni.

(2) Institutul Național al Magistraturii solicită, prin intermediul președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al președinților curților de apel, consimțământul judecătorilor în scopul desemnării în comisiile de concurs și, după centralizare, transmite rezultatele la Secția pentru judecători. Consimțământul pentru desemnarea într-o comisie de concurs se consideră dat atât pentru calitatea de membru titular, cât și pentru calitatea de membru supleant în comisie.

(3) În comisia de elaborare a subiectelor și în comisia de soluționare a contestațiilor pot fi desemnate, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și cadre didactice universitare care au cel puțin gradul de conferențiar.

(4) Institutul Național al Magistraturii poate propune, cu rol consultativ, Secției pentru judecători componența comisiilor de concurs pe baza opțiunilor formulate de judecători.

(5) Dispozițiile art. 8 alin. (3) și ale art. 10 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) În componența comisiilor sunt numiți și membri supleanți care îi vor înlocui, de drept, în ordinea stabilită de Secția pentru judecători prin hotărârea de numire a comisiilor de concurs, pe acei membri ai comisiei care, din motive întemeiate, nu își pot exercita atribuțiile. Înlocuirea se efectuează de președintele comisiei de elaborare a subiectelor sau al comisiei de soluționare a contestațiilor.

(7) Numărul membrilor comisiilor se stabilește de Secția pentru judecători pentru fiecare concurs, în funcție de numărul candidaților și de materiile pentru care aceștia au optat. Pentru fiecare materie de concurs, subcomisia de elaborare a subiectelor și subcomisia de soluționare a contestațiilor au același număr de membri, dar nu mai puțin de 3 membri. Subiectele de drept procesual civil sunt elaborate de o subcomisie desemnată de Secția pentru judecători dintre membrii comisiei de elaborare a subiectelor, iar contestațiile la dreptul procesual civil sunt soluționate de o subcomisie desemnată de Secția pentru judecători dintre membrii comisiei de soluționare a contestațiilor. Subiectele de drept procesual penal sunt elaborate de membrii subcomisiei care elaborează subiectele la materia drept penal, iar contestațiile la dreptul procesual penal sunt soluționate de membrii subcomisiei care soluționează contestațiile la materia drept penal.

Art. 12. — (1) Comisiile de elaborare a subiectelor și de soluționare a contestațiilor sunt conduse de câte un președinte, desemnat dintre membrii acestora, prin hotărârea prevăzută la art. 11 alin. (1). Președintele comisiei de elaborare a subiectelor exercită și următoarele atribuții: veghează la respectarea regulilor prevăzute la art. 13 pct. 1, stabilește timpul de concurs și coordonează activitatea comisiei. Președintele comisiei de soluționare a contestațiilor, alături de atribuțiile care îi revin în calitate de membru al comisiei, coordonează activitatea acesteia.

(2) O persoană poate face parte dintr-o singură comisie pentru același concurs.

(3) Contractele de participare a membrilor comisiilor de elaborare a subiectelor și de soluționare a contestațiilor, prin care se stabilesc modalitățile de plată și atribuțiile ce le revin, se încheie între aceștia și un reprezentant al Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor prezentului regulament.

(4) Declarațiile și contractele de participare în comisii se centralizează de comisia de organizare a concursului și se păstrează alături de celelalte documente de concurs.

(5) Membrii comisiei de elaborare a subiectelor și ai comisiei de soluționare a contestațiilor își desfășoară activitatea în afara programului normal de lucru de la instanțe.

Art. 13. — Subcomisiile de elaborare a subiectelor au, în principal, următoarele atribuții:

1. elaborarea subiectelor pentru proba scrisă, cu respectarea următoarelor reguli:

a) să fie în concordanță cu tematica și bibliografia aprobate și publicate de Secția pentru judecători și de Institutul Național al Magistraturii;

b) să asigure o cuprindere echilibrată a materiei studiate, să aibă grad de complexitate corespunzător conținutului tematicii și bibliografiei, pentru a fi tratate în timpul stabilit;

c) să fie, de regulă, diferențiate în funcție de gradul instanței;

d) să se evite repetarea subiectelor de la concursurile anterioare;

e) să nu conțină probleme controversate în doctrină sau practică;

f) să asigure o repartizare echilibrată a răspunsurilor corecte și a numărului de răspunsuri corecte între variantele de răspuns;

g) timpul necesar rezolvării subiectelor să nu depășească timpul alocat desfășurării probei de concurs;

2. predarea către comisia de organizare a concursului, înainte de desfășurarea probei scrise, a subiectelor și baremelor de evaluare și notare, în plicuri sigilate.

Art. 14. — (1) Subcomisiile de soluționare a contestațiilor, constituite pentru fiecare materie de concurs pentru care s-au formulat opțiuni, examinează, sub coordonarea președintelui comisiei de soluționare a contestațiilor și cu consultarea subcomisiilor de elaborare a subiectelor, în limita motivelor invocate de candidați, contestațiile la bareme.

(2) În cazul în care subcomisia de soluționare a contestațiilor respinge toate contestațiile, baremele inițiale de evaluare și notare devin definitive.

(3) În cazul în care membrii subcomisiei de soluționare a contestațiilor apreciază că răspunsul corect este altul decât cel indicat în barem sau că răspunsul corect indicat în barem nu este singurul răspuns corect ori că se impune anularea uneia sau mai multor întrebări din testul-grilă, iar membrii subcomisiei de elaborare a subiectelor sunt de acord cu această soluție, subcomisia de soluționare a contestațiilor adoptă baremele definitive.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (3), dacă membrii subcomisiei de soluționare a contestațiilor și cei ai subcomisiei de elaborare a subiectelor nu ajung la un acord, baremele de evaluare și notare definitive se stabilesc de către aceste subcomisii reunite, cu votul majorității membrilor. În scopul realizării majorității, președintele comisiei de soluționare a contestațiilor asigură medierea. Dacă membrii comisiilor au mai mult de două opinii, cei ale căror păreri se apropie mai mult sunt datori să se unească într-o singură opinie.

(5) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect la una dintre întrebări este în mod evident altul decât cel indicat în barem, fără a fi incidente dispozițiile alin. (6), se corectează baremul și se va acorda punctajul corespunzător întrebării respective numai candidaților care au indicat răspunsul corect stabilit prin baremul definitiv.

(6) În ipoteza în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul indicat ca fiind corect în baremul inițial nu este singurul răspuns corect, baremul definitiv va cuprinde atât punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de elaborare a subiectelor în baremul inițial, cât și punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de contestații.

(7) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se anulează una sau mai multe întrebări din testul-grilă, punctajul corespunzător întrebărilor anulate se acordă tuturor candidaților.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (4), în ipoteza în care nu se poate realiza majoritatea, baremul definitiv va cuprinde atât varianta de răspuns stabilită de comisia de elaborare a subiectelor în baremul inițial, cât și varianta de răspuns stabilită de comisia de contestații, punctajul corespunzător întrebării respective acordându-se pentru ambele variante.

(9) Contestațiile la barem se soluționează și se motivează în termenul prevăzut de calendarul concursului. Baremele definitive stabilite în urma soluționării contestațiilor se publică de îndată pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

(10) Secția pentru judecători poate să dispună sancționarea, cu reducerea drepturilor bănești convenite pentru activitatea prestată, a membrilor comisiilor care sunt răspunzători pentru anularea unor subiecte sau modificarea unor bareme, în măsura în care se reține reaua-credință sau grava neglijență a acestora. Acestor persoane le poate fi interzisă și participarea în comisii similare pe o perioadă de până la 3 ani.

(11) Sancțiunile prevăzute la alin. (10) se aplică în funcție de circumstanțele concrete și proporțional cu consecințele produse.

(12) Subcomisiile de soluționare a contestațiilor reevaluează lucrările scrise ale căror note inițiale au fost contestate și acordă note conform baremelor de evaluare și notare definitive.

§ 2. Desfășurarea concursului de promovare pe loc

Art. 15. — (1) Centralizarea cererilor de înscriere la concurs și verificarea îndeplinirii condițiilor legale de participare la concurs se realizează de comisia de organizare a concursului.

(2) În termenul prevăzut de calendarul concursului, comisia de organizare a concursului întocmește lista candidaților care îndeplinesc condițiile legale de participare la concurs. Lista candidaților se publică simultan pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

(3) Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații în termen de 48 de ore de la publicarea listelor

prevăzute la alin. (2). Contestațiile se transmit prin fax sau e-mail ori se depun la Consiliul Superior al Magistraturii, conform indicațiilor din anunțul privind posibilitatea depunerii contestațiilor.

(4) Contestațiile vor fi soluționate de Secția pentru judecători.

(5) Comisia de organizare a concursului întocmește, de îndată după pronunțarea hotărârii Secției pentru judecători, lista finală a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, care se publică simultan pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

Art. 16. — (1) Concursul de promovare pe loc constă în susținerea unei probe scrise tip grilă cu caracter teoretic și practic.

(2) Proba scrisă cu caracter teoretic și practic se susține la:

a) una dintre următoarele materii, în funcție de opțiunea candidatului:

- drept civil;
- drept penal;
- drept comercial;
- drept administrativ și drept financiar și fiscal;
- dreptul muncii și asigurărilor sociale;

b) drept procesual civil pentru materiile de specialitate: drept civil, drept comercial, drept administrativ și drept financiar și fiscal, dreptul muncii și asigurărilor sociale sau drept procesual penal pentru materia de specialitate drept penal.

(3) Întrebările teoretice și practice la materiile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) cuprind și aspecte din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Art. 17. — (1) Proba scrisă tip grilă cu caracter teoretic și practic cuprinde 50 de întrebări din materiile de concurs prevăzute la art. 16 alin. (2), astfel:

a) 20 de întrebări pentru verificarea cunoștințelor teoretice și 5 întrebări pentru verificarea cunoștințelor practice din următoarele materii, în funcție de opțiunea candidatului: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ și drept financiar și fiscal, dreptul muncii și asigurărilor sociale;

b) 20 de întrebări pentru verificarea cunoștințelor teoretice și 5 întrebări pentru verificarea cunoștințelor practice din dreptul procesual civil sau, după caz, din dreptul procesual penal.

(2) Timpul necesar pentru formularea răspunsurilor la proba scrisă tip grilă este cel stabilit de comisia de elaborare a subiectelor pentru această probă și nu poate depăși 4 ore, socotite din momentul în care s-a încheiat distribuția testelor către toți candidații.

(3) La întrebările pentru verificarea cunoștințelor teoretice fiecare răspuns corect primește 0,15 puncte în sistemul de notare de la 0 la 10.

(4) La întrebările pentru verificarea cunoștințelor practice fiecare răspuns corect primește 0,40 puncte în sistemul de notare de la 0 la 10.

(5) Evaluarea răspunsurilor la întrebările testului-grilă se realizează prin procesare electronică.

Art. 18. — (1) Cu cel puțin 24 de ore înainte de susținerea probei scrise, comisia de organizare a concursului repartizează candidații pe săli, în ordine alfabetică, și dispune publicarea listelor candidaților pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii, precum și afișarea acestora pe ușile sălilor în care se desfășoară concursul.

(2) Accesul candidaților în săli este permis pe baza unui act de identitate, cel mai târziu cu 30 de minute înainte de începerea probei. În mod excepțional, pot fi admiși candidați în sală și cu mai puțin de 30 de minute înainte de începerea probei, dar nu și după deschiderea plicului cu subiecte.

(3) Înainte de aducerea subiectelor în săli, supraveghetorii aduc la cunoștința candidaților modul de desfășurare a probelor

și modul de completare a datelor personale pe teza de concurs tipizată.

Art. 19. — (1) Se interzice candidaților să dețină asupra lor pe timpul desfășurării probei scrise orice fel de lucrări care ar putea fi utilizate pentru rezolvarea subiectelor, precum și orice mijloc electronic de comunicare. Candidații pot folosi în timpul concursului acele materiale a căror posibilitate de utilizare este menționată explicit în tematica și bibliografia de concurs. Supraveghetorii verifică respectarea acestei prevederi înainte de aducerea subiectelor în săli. Nerespectarea acestor dispoziții duce la eliminarea din sală a candidatului, indiferent dacă materialele interzise au fost folosite sau nu.

(2) Candidații se așază în ordine alfabetică, conform listelor afișate. Candidații primesc teze de concurs tipizate pe care își scriu cu majuscule numele și prenumele și completează citiț celelalte date de pe colțul paginii care urmează să fie lipit, precum și coli obișnuite pentru ciorne, marcate cu ștampila Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Colțul tezei de concurs tipizate se lipește și se ștampilează în momentul predării lucrării, numai după ce persoanele care supraveghează în sală au verificat identitatea candidaților și completarea corectă a tuturor datelor prevăzute și după ce responsabilii de sală semnează în interiorul porțiunii din pagină care urmează să fie sigilată.

(4) Înscrierea numelui candidatului pe tezele tipizate în afara rubricii care se sigilează și orice alte semne distinctive care ar permite identificarea lucrării atrag anularea lucrării scrise respective.

(5) Frauda dovedită atrage eliminarea candidatului din concurs. Se consideră fraudă și încălcarea dispozițiilor alin. (1) și (4). În aceste cazuri responsabilul de sală consemnează într-un proces-verbal faptele constatate și măsurile luate, iar lucrarea scrisă se anulează cu mențiunea „fraudă”. Procesul-verbal se comunică comisiei de organizare a concursului și candidatului respectiv.

Art. 20. — (1) Niciun membru al comisiei nu poate părăsi centrul de concurs și nu poate comunica în exterior conținutul subiectelor de concurs până la încheierea probei scrise.

(2) Responsabilii de săli primesc plicurile cu subiecte de la președintele sau de la un membru al comisiei de organizare a concursului, verifică integritatea acestora, le deschid și distribuie subiectele multiplicat fiecărui candidat.

(3) Pe parcursul desfășurării probei scrise membrii comisiei de organizare a concursului și supraveghetorii de săli nu pot da candidaților indicații referitoare la rezolvarea subiectelor și nu pot aduce modificări subiectelor sau baremelor. În cel mult 30 de minute de la începerea probei scrise, comisia de elaborare a subiectelor transmite candidaților precizări privind eventualele erori materiale constatate în redactarea subiectelor. Dacă din acest motiv este afectat timpul alocat rezolvării subiectelor, președintele comisiei de organizare, la propunerea președintelui comisiei de elaborare a subiectelor, poate dispune prelungirea timpului de concurs în mod corespunzător.

(4) Baremele de evaluare și notare se afișează la centrele de concurs la încheierea probei scrise. În termen de 48 de ore de la publicarea baremelor pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii, candidații pot face contestații la bareme, care se transmit prin fax sau e-mail ori se depun la Institutul Național al Magistraturii, conform indicațiilor din anunțul privind posibilitatea depunerii contestațiilor, și se soluționează potrivit art. 14 alin. (1)–(9).

Art. 21. — (1) Din momentul deschiderii plicului cu subiecte niciun candidat nu mai poate intra în sală și niciun candidat nu poate părăsi sala decât dacă predă lucrarea scrisă și semnează de predarea acesteia. Candidații care nu se află în sală în momentul deschiderii plicului cu subiecte pierd dreptul de a mai susține proba scrisă.

(2) În cazuri excepționale, dacă un candidat solicită părăsirea temporară a sălii, el este însoțit de una dintre persoanele care supraveghează, până la înapoierea în sala de concurs.

(3) Pentru elaborarea lucrării scrise candidații folosesc numai cerneală sau pastă de culoare neagră. Nu se folosește altă hârtie decât cea distribuită candidaților de către supraveghetori. Rezolvarea subiectelor se face exclusiv pe teza de concurs tipizată, iar soluțiile scrise pe ciorne sau pe foaia cu subiecte nu se iau în considerare.

(4) În cazul în care unii candidați doresc să își transcrie lucrarea, fără să depășească timpul stabilit, aceștia primesc alte teze tipizate. Acest lucru este consemnat de către supraveghetori în procesul-verbal de predare-primire a lucrărilor scrise. Colile folosite inițial se anulează pe loc de către supraveghetori, menționându-se pe ele „Anulat”, se semnează de 2 supraveghetori și se păstrează în condițiile stabilite pentru documentele de concurs.

(5) Fiecare candidat primește atâtea teze de concurs tipizate și atâtea coli de ciorne câte îi sunt necesare.

Art. 22. — (1) Pe măsură ce își încheie lucrările, candidații le predau supraveghetorilor.

(2) La expirarea timpului acordat, candidații predau lucrările în faza în care se află, sub semnătură, fiind interzisă depășirea timpului stabilit. Ultimii 3 candidați rămân în sală până la predarea ultimei lucrări.

(3) Toți candidații semnează în momentul predării lucrărilor în procesele-verbale de predare-primire a acestora.

(4) Pentru fiecare sală se întocmește un proces-verbal.

(5) Ciornele și lucrările anulate se strâng separat și se păstrează de comisia de organizare a concursului alături de celelalte documente de concurs.

(6) Supraveghetorii predau lucrările scrise, sub semnătură, președintelui și unui membru al comisiei de organizare a concursului.

Art. 23. — Rezultatele se publică simultan pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

Art. 24. — (1) Candidații pot contesta notele obținute la proba scrisă tip grilă.

(2) Contestațiile se transmit prin fax sau e-mail ori se depun la Institutul Național al Magistraturii, conform indicațiilor din anunțul privind posibilitatea depunerii contestațiilor, în termen de 48 de ore de la publicarea rezultatelor.

(3) În vederea soluționării contestațiilor, lucrările scrise se renumerează și se sigilează, fiind înscrise într-un borderou separat.

(4) Lucrările se predau președintelui comisiei de soluționare a contestațiilor, însoțite de un borderou de predare-primire în care se menționează numărul de ordine al lucrărilor.

Art. 25. — Nota acordată de comisia de soluționare a contestațiilor este definitivă și nu poate fi mai mică decât nota contestată.

Art. 26. — (1) După soluționarea contestațiilor, comisia de organizare a concursului întocmește listele finale, pentru fiecare grad profesional și materie separat.

(2) Rezultatele finale ale concursului se publică simultan pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

Art. 27. — (1) Nota obținută la concurs este suma punctajelor obținute la întrebările de la proba scrisă tip grilă.

(2) Pentru a fi declarat admis la concurs candidatul trebuie să obțină cel puțin nota 7, calculată potrivit alin. (1).

Art. 28. — (1) Rezultatele finale se înaintează Secției pentru judecători, în vederea validării.

(2) Secția pentru judecători poate invalida, în tot sau în parte, concursul de promovare în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege ori de prezentul regulament cu privire la organizarea concursului sau că există dovada săvârșirii unei fraude.

(3) În termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea rezultatelor finale, Secția pentru judecători dispune, prin hotărâre, promovarea judecătorilor declarați admiși.

(4) Promovarea se realizează în ordinea notelor obținute, în limita numărului de locuri scoase la concurs aferente gradului profesional și materiei pentru care s-a optat.

(5) Dispozițiile alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și în cazul personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Public, al Ministerului Justiției, precum și al instituțiilor coordonate sau subordonate acestora, promovarea urmând a se dispune de persoana cu atribuții în acest sens.

Art. 29. — La note egale, Secția pentru judecatori suplimentează numărul de locuri scoase la concurs, astfel încât să poată fi declarați admiși toți candidații care au obținut note egale cu cea a ultimului candidat declarat admis, corespunzător gradului și materiei pentru care a candidat.

CAPITOLUL III Concursul de promovare efectivă

SECȚIUNEA 1 Dispoziții comune

Art. 30. — (1) Posturile scoase la concurs pentru promovarea efectivă se stabilesc de către Secția pentru judecatori, în mod distinct pe secții, în urma consultării instanțelor, în funcție de necesarul de resurse umane, în limita posturilor vacante existente la tribunale și curți de apel.

(2) Judecătorii care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pot candida pentru promovarea efectivă la oricare dintre instanțele pentru care s-au stabilit posturi vacante scoase la concurs, indiferent de instanța la care funcționează.

SECȚIUNEA a 2-a Condiții pentru înscrierea la concurs

Art. 31. — (1) Pot participa la concursul de promovare efectivă judecătorii care au avut calificativul „foarte bine” la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani, au dobândit gradul profesional corespunzător instanței la care solicită promovarea și au funcționat efectiv timp de cel puțin 2 ani la instanța ierarhic inferioară, în cazul promovării în funcțiile de judecător de curte de apel. Condiția de vechime trebuie să fie îndeplinită până în ultima zi inclusiv a perioadei de înscriere la concurs.

(2) În cazul persoanelor numite în funcția de judecător în condițiile art. 331 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru verificarea îndeplinirii condiției de a fi funcționat efectiv timp de cel puțin 2 ani la instanța ierarhic inferioară se are în vedere funcționarea efectivă la tribunal sau la tribunalul specializat după data numirii în funcție în condițiile acestor dispoziții legale.

(3) Pentru a participa la concursul de promovare efectivă, judecătorii trebuie să fi funcționat efectiv la instanțe sau în calitate de judecător de supraveghere a privării de libertate pe întreaga perioadă de 3 ani anterioară datei expirării termenului de înscriere la concurs. La calcularea termenului de 3 ani nu se iau în considerare perioadele de suspendare din funcția de judecător și nici concediile pentru creșterea copilului.

Art. 32. — (1) Data, locul organizării concursului, posturile scoase la concurs, stabilite conform art. 30 alin. (1), modul de desfășurare a concursului, calendarul de desfășurare se stabilesc prin hotărâre a Secției pentru judecatori, la propunerea Institutului Național al Magistraturii și a Direcției resurse umane și organizare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se comunică, împreună cu cererea tipizată de înscriere, elaborată de comisia de organizare, tuturor judecătorilor, prin curțile de apel, și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 30 de zile înainte

de data de la care se pot depune cererile de înscriere la concurs.

(3) În termenul prevăzut de calendarul concursului, cei interesați pot depune cereri de înscriere la concurs la Consiliul Superior al Magistraturii, în care se menționează instanța la care se solicită promovarea efectivă.

(4) În cazul promovării la curtea de apel, fiecare candidat poate formula o singură opțiune cu privire la instanța la care solicită promovarea efectivă. În cazul promovării la tribunal, fiecare candidat poate formula opțiuni pentru unul sau mai multe tribunale din circumscripția curții de apel în care funcționează, indicându-le în ordinea preferinței. Dacă solicită promovarea la un tribunal din circumscripția altei curți de apel decât cea în care funcționează, judecătorul poate formula opțiune doar pentru acel tribunal.

(5) Dispozițiile art. 7 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și desfășurarea concursului de promovare efectivă

§ 1. Comisiile de concurs

Art. 33. — (1) Comisia de organizare a concursului de promovare efectivă este condusă de un președinte, care este directorul Institutului Național al Magistraturii. În cazul imposibilității îndeplinirii funcției de către acesta, comisia este condusă de directorul adjunct al Institutului Național al Magistraturii, care are calitatea de judecător.

(2) Dispozițiile art. 8 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 34. — (1) Comisia de organizare a concursului are, în principal, următoarele atribuții:

1. centralizează cererile de înscriere la concurs, întocmește listele de înscriere, verifică îndeplinirea de către candidați a condițiilor legale de participare la concurs, întocmește și publică lista candidaților care îndeplinesc condițiile legale de participare la concurs și publică lista finală a candidaților;
2. controlează și îndrumă acțiunile privind organizarea și desfășurarea concursului;
3. publică punctajele obținute de candidați ca urmare a evaluării;
4. publică rezultatul contestațiilor;
5. întocmește listele finale și asigură publicarea lor simultană pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii;
6. analizează desfășurarea și rezultatele concursului și prezintă concluziile Secției pentru judecatori;
7. informează de îndată Secția pentru judecatori cu privire la orice situație deosebită a cărei rezolvare nu este prevăzută în prezentul regulament;
8. propune Secției pentru judecatori eventualele modificări în modul de organizare și desfășurare a concursului;
9. îndeplinește orice alte atribuții necesare bunei desfășurări a concursului.

(2) Membrii comisiei de organizare a concursului își desfășoară activitatea în timpul programului normal de lucru de la Institutul Național al Magistraturii sau, după caz, Consiliul Superior al Magistraturii. În mod excepțional, în situații temeinic justificate, membrii comisiei de organizare a concursului își pot desfășura activitatea și în afara programului normal de lucru, cu aprobarea președintelui comisiei de organizare a concursului.

Art. 35. — (1) Președintele comisiei de organizare a concursului ia toate măsurile necesare aducerii la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la art. 34.

(2) Dispozițiile art. 10 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 36. — (1) Pentru evaluarea activității și conduitei candidaților din ultimii 3 ani, la nivelul fiecărei curți de apel în cadrul căreia s-au stabilit posturi vacante scoase la concurs, luând în considerare și instanțele din circumscripția acesteia, se constituie o comisie de evaluare numită prin hotărâre a Secției pentru judecatori.

(2) Comisia de evaluare este alcătuită din președintele curții de apel, care este și președintele comisiei, și 4 membri din rândul judecătorilor de la curtea de apel, cu specializarea corespunzătoare secțiilor în cadrul cărora sunt posturile vacante scoase la concurs, propuși de colegiul de conducere al curții de apel.

(3) Dacă apreciază necesar, la propunerea colegiului de conducere al curții de apel, Secția pentru judecători poate constitui atât o comisie de evaluare a candidaților pentru promovarea la curtea de apel, cât și o comisie de evaluare a candidaților pentru promovarea la tribunalele din circumscripția curții de apel. În acest caz, comisia de evaluare a candidaților pentru promovarea la curtea de apel este alcătuită potrivit dispozițiilor alin. (2), iar comisia de evaluare a candidaților pentru promovarea la tribunale este alcătuită din președintele curții de apel, care este și președintele comisiei, și 4 membri din rândul judecătorilor de la curtea de apel sau de la tribunalele din circumscripția acesteia, cu specializarea corespunzătoare secțiilor în cadrul cărora sunt posturile vacante scoase la concurs, propuși de colegiul de conducere al curții de apel. Membrii comisiei de evaluare care au calitatea de judecători la tribunale sunt propuși de colegiul de conducere al curții de apel, la recomandarea colegiilor de conducere ale tribunalelor în cadrul cărora funcționează.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (2) și (3), în cazul imposibilității îndeplinirii funcției de către președintele curții de apel, comisia de evaluare este condusă de vicepreședintele curții de apel sau, după caz, de unul dintre vicepreședinți, desemnat de Secția pentru judecători.

(5) Institutul Național al Magistraturii solicită colegiilor de conducere ale curților de apel să transmită propunerile pentru desemnarea membrilor comisiilor, pe care le înaintează Secției pentru judecători.

(6) În cazul prevăzut la alin. (1), comisia de evaluare constituită la nivelul curții de apel realizează atât evaluarea activității și conduitei candidaților pentru promovarea la curtea de apel, cât și evaluarea activității și conduitei candidaților pentru promovarea la tribunalele din circumscripția acesteia.

(7) Președintele comisiei de evaluare, alături de atribuțiile care îi revin în calitate de membru al comisiei, coordonează activitatea acesteia.

(8) Dispozițiile art. 8 alin. (3), art. 10 alin. (4), art. 11 alin. (6) și ale art. 12 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător. În situația prevăzută la alin. (3), dispozițiile art. 12 alin. (2) nu sunt aplicabile președintelui comisiilor de evaluare.

(9) În situația prevăzută la alin. (3), în cazul în care un membru al comisiei de evaluare a fost evaluat anterior, la un concurs de promovare efectivă, de o comisie de evaluare din care a făcut parte unul dintre candidați, acesta are obligația să se retragă din comisia de evaluare și să comunice această situație președintelui comisiei în vederea înlocuirii sale.

§ 2. Desfășurarea concursului de promovare efectivă

Art. 37. — Centralizarea cererilor de înscriere la concurs și verificarea îndeplinirii condițiilor legale de participare se realizează de comisia de organizare a concursului. Dispozițiile art. 15 alin. (2)—(5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 38. — Concursul de promovare efectivă constă în susținerea unei probe având ca obiect evaluarea activității și conduitei candidaților din ultimii 3 ani de activitate.

Art. 39. — (1) În cadrul probei prevăzute la art. 38, pentru evaluarea activității sunt avute în vedere hotărârile judecătorești redactate de candidați în ultimii 3 ani de activitate.

(2) Hotărârile judecătorești prevăzute la alin. (1) trebuie să fie relevante pentru activitatea profesională a candidatului, să aibă obiecte diferite și să fie întocmite în faze procesuale diferite, în măsura în care este posibil.

(3) Printre actele prevăzute la alin. (1) se pot regăsi și hotărâri judecătorești desființate sau casate, urmând a fi atașate și deciziile pronunțate în caile de atac.

(4) Pentru realizarea evaluării activității, de îndată după publicarea listei finale a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, comisia de evaluare solicită instanțelor în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidații listele hotărârilor judecătorești pronunțate și redactate de către aceștia în ultimii 3 ani de activitate, cu evidențierea datei și numărului hotărârii, a numărului de dosar în care aceasta a fost pronunțată, a obiectului cauzei, a stadiului procesual, a tipului hotărârii și cu mențiunea că soluția a fost desființată/casată, dacă este cazul. Listele sunt generate exclusiv în format electronic.

(5) În cazul candidaților care în ultimii 3 ani și-au desfășurat activitatea în cadrul mai multor instanțe, listele hotărârilor judecătorești pronunțate și redactate de către aceștia sunt solicitate de la fiecare dintre aceste instanțe.

(6) De îndată după primirea listelor prevăzute la alin. (4), comisia de evaluare stabilește criteriile unitare pe fiecare specializare pentru selectarea aleatorie a câte 10 hotărâri judecătorești pentru fiecare candidat, ce vor fi supuse evaluării. La stabilirea criteriilor de selecție, comisia de evaluare va ține seama și de dispozițiile alin. (2).

(7) Nu vor fi avute în vedere hotărârile judecătorești prin care sunt soluționate incidente procedurale, se ia act de renunțarea la judecată, de renunțarea la drept sau de retragerea unei căi de atac, se constată perimarea ori cererea este anulată sau care au ca obiect încuviințarea executării silite, confirmarea renunțării la urmărirea penală ori acordul de recunoaștere a vinovăției. Comisia de evaluare poate stabili, pentru toți candidații pe care îi evaluează, și alte categorii de hotărâri care nu vor fi avute în vedere la realizarea selecției.

(8) Pe baza criteriilor stabilite potrivit alin. (6) și (7), comisia de evaluare realizează selecția hotărârilor judecătorești, cu sprijinul comisiei de organizare, prin intermediul aplicației informatice furnizate de Consiliul Superior al Magistraturii.

(9) După selecția realizată potrivit alin. (8), comisia de evaluare solicită de la instanțele în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidații hotărârile selectate.

(10) Instanțele transmit comisiei de evaluare hotărârile judecătorești solicitate în termen de 5 zile de la primirea adreselor. Hotărârile sunt înaintate și în format electronic, împreună cu fișele ECRIS ale dosarelor în care au fost pronunțate.

(11) În situația în care comisia de evaluare apreciază că nu toate hotărârile judecătorești selectate sunt relevante pentru activitatea candidatului, aceasta va realiza, în completare, o singură dată, o nouă selecție, dispozițiile alin. (8) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(12) Candidatul poate transmite comisiei de evaluare cel mult 5 hotărâri judecătorești din ultimii 3 ani, indiferent de materia în care au fost pronunțate și de obiectul acestora, care vor fi avute în vedere la evaluarea activității.

(13) Dacă apreciază necesar, comisia de evaluare poate analiza, pentru toți candidații, și modul în care aceștia respectă jurisprudența unitară a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau a instanțelor superioare, solicitând în acest sens informațiile pe care le apreciază necesare de la instanțele în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidații.

Art. 40. — (1) De îndată după publicarea listei finale a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, comisia de evaluare solicită instanțelor în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidații transmiterea documentelor necesare pentru verificarea respectării termenelor de soluționare a lucrărilor, cu privire la întreaga perioadă supusă evaluării.

(2) În vederea verificării respectării termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor ori de efectuare a altor lucrări, se solicită date statistice sau orice documente necesare privind:

a) activitatea candidatului, precum: numărul de ședințe de judecată, numărul de cauze la care a participat la judecată, numărul de cauze soluționate, numărul de hotărâri redactate, numărul de hotărâri nemotivate în termen, numărul mediu de zile cu care a fost depășit acest termen, perioada medie de soluționare a cauzelor de către candidat, alte activități desfășurate în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

b) activitatea instanței la secția la care a funcționat judecătorul, precum: încărcătura medie de cauze pe judecător, numărul mediu de participări în ședințe de judecată, timpul mediu de soluționare pe tipuri de cauze, numărul mediu de hotărâri redactate de judecători, numărul mediu de hotărâri neredactate în termen.

(3) Primind solicitarea comisiei de evaluare prevăzută la alin. (1), președintele instanței în cadrul căreia își desfășoară activitatea candidatului ia măsurile necesare pentru strângerea informațiilor prevăzute la alin. (2) și pentru transmiterea de îndată a acestora.

(4) În cazul candidaților care în ultimii 3 ani și-au desfășurat activitatea în cadrul mai multor instanțe, documentele necesare pentru verificarea respectării termenelor de soluționare a lucrărilor sunt solicitate de la fiecare dintre aceste instanțe.

(5) Pentru verificarea respectării termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor, comisia de evaluare va avea în vedere și fișele ECRIS ale dosarelor prevăzute la art. 39 alin. (10), analizând informațiile din sistemul ECRIS referitoare la fiecare dintre aceste dosare.

Art. 41. — Dispozițiile art. 39 și ale art. 40 se aplică în mod corespunzător judecătorului de supraveghere a privării de libertate. Lista încheierilor pronunțate de judecătorul de supraveghere a privării de libertate și informațiile necesare pentru verificarea respectării termenelor de soluționare a lucrărilor se transmit comisiei de evaluare de către președintele instanței de la care provine judecătorul de supraveghere a privării de libertate, pe baza datelor din registrele în care este evidențiată activitatea acestuia.

Art. 42. — (1) De îndată după publicarea listei finale a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, comisiile de evaluare solicită, cu privire la fiecare candidat, opinia motivată a secției corespunzătoare specializării candidatului de la instanța ierarhic superioară celei la care funcționează acesta. În acest scop, președintele de secție consultă judecătorii secției cu respectarea confidențialității opiniilor exprimate și consemnează rezultatul într-un referat, semnat și datat, care se transmite comisiei de evaluare.

(2) În cazul în care la instanța ierarhic superioară celei la care funcționează candidatul există mai multe secții cu specializare comună, se procedează la consultarea tuturor secțiilor cu specializare comună, fiind întocmit un referat unic semnat de președinții secțiilor respective.

(3) Opinia secției sau a secțiilor corespunzătoare specializării candidatului are rol consultativ pentru comisia de evaluare.

Art. 43. — (1) Comisia prevăzută la art. 36 efectuează evaluarea activității în funcție de următoarele criterii:

a) capacitate de analiză și sinteză, coerență în exprimare;

b) argumentație sub aspectul clarității și logicii, analiza argumentată a cererilor și apărărilor formulate de părți, respectarea jurisprudenței unitare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a curților de apel;

c) respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor, ținând seama de volumul de activitate rezultat din datele prevăzute la art. 40 alin. (2).

(2) Criteriile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) privesc evaluarea hotărârilor judecătorești.

(3) Punctajul maxim total ce poate fi atribuit ca urmare a evaluării activității este de 60 de puncte, pentru fiecare dintre criteriile prevăzute la alin. (1) putând fi acordate cel mult 20 de puncte.

(4) Comisia acordă un singur punctaj total pentru fiecare candidat, președintele comisiei asigurând medierea în caz de divergențe între membrii comisiei.

Art. 44. — (1) Evaluarea conduitei candidaților se face pe baza referatului întocmit în acest sens de comisia prevăzută la art. 39 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a înregistrărilor ședințelor de judecată desfășurate în cauzele în care au fost pronunțate hotărârile judecătorești selectate potrivit art. 39, a opiniei secției ori, după caz, a instanței la care a funcționat candidatul în ultimii 3 ani, precum și a datelor existente la dosarul profesional și a informațiilor solicitate de la Inspekția Judiciară referitoare la eventualele abateri disciplinare și încălcări ale Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor din ultimii 3 ani de activitate.

(2) În acest scop, de îndată după publicarea listei finale a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, comisia de evaluare solicită comisiilor corespunzătoare prevăzute la art. 39 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcției resurse umane și organizare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și Inspekției Judiciare informațiile necesare pentru evaluarea conduitei candidaților.

(3) Pentru întocmirea referatului prevăzut la alin. (1), în ceea ce privește aspectele prevăzute la art. 45 alin. (1), pot fi avute în vedere evaluările anterioare ale candidatului și orice alte informații despre candidat care pot fi verificate.

(4) În cazul candidaților care în ultimii 3 ani au desfășurat activitate la mai multe instanțe, referatul prevăzut la alin. (1) se solicită fiecăreia dintre comisiile de evaluare corespunzătoare instanțelor la care a funcționat judecătorul respectiv.

(5) Înregistrările ședințelor de judecată se transmit la solicitarea comisiei de evaluare împreună cu hotărârile judecătorești selectate potrivit art. 39. Comisia de evaluare procedează la ascultarea prin sondaj a înregistrărilor primite.

(6) Pentru obținerea opiniei secției sau a instanței, dacă nu există secții, la care funcționează candidatul, un membru al comisiei de evaluare desemnat de președintele acesteia consultă personalul secției sau, după caz, al instanței, cu respectarea confidențialității opiniilor exprimate, și consemnează rezultatul într-un referat semnat și datat, care cuprinde informații verificabile. În cazul în care candidatul funcționează la o instanță din circumscripția altei curți de apel, consultarea se realizează de către un membru al comisiei de evaluare constituite în vederea promovării pentru instanța la care funcționează candidatul. Dacă pentru această instanță nu a fost constituită o comisie de evaluare, consultarea se realizează de un judecător de la curtea de apel în circumscripția căreia funcționează candidatul, desemnat de președintele acelei curți de apel.

(7) În cazul candidaților care în ultimii 3 ani au desfășurat activitate la mai multe instanțe, pentru realizarea consultării sunt avute în vedere toate instanțele, dispozițiile alin. (6) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(8) Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător pentru evaluarea conduitei judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

Art. 45. — (1) Comisia prevăzută la art. 36 efectuează evaluarea conduitei candidaților în funcție de următoarele criterii:

a) conduita profesională în timpul ședinței de judecată, în îndeplinirea altor îndatoriri profesionale și în relația cu justițiabilii, avocații, experții, interpreții în timpul exercitării funcției;

b) relațiile cu colegii, grefierii și celălalt personal al instanței ori cu personalul instanțelor superioare ori inferioare ierarhic.

(2) Punctajul maxim total ce poate fi atribuit ca urmare a evaluării conduitei este de 40 de puncte, pentru fiecare dintre criteriile prevăzute la alin. (1) putând fi acordate cel mult 20 de puncte.

(3) Comisia acordă un singur punctaj total pentru fiecare candidat, președintele comisiei asigurând medierea în caz de divergențe între membrii comisiei.

Art. 46. — (1) Comisiile de evaluare întocmesc un proiect de raport motivat, în care se arată punctajele obținute potrivit art. 43 alin. (3) și art. 45 alin. (2) și punctajul total obținut de candidat.

(2) Proiectul de raport prevăzut la alin. (1) se transmite candidatului, sub semnătură.

Art. 47. — (1) După comunicarea proiectului de raport, candidatul susține un interviu în fața comisiei de evaluare în legătură cu aspectele reținute în proiectul de raport. În cazul în care are obiecțiuni în legătură cu aspectele reținute în proiectul de raport, candidatul trebuie să le prezinte în cadrul interviului. Obiecțiunile sunt formulate în scris de candidat și se păstrează împreună cu celelalte documente de concurs.

(2) Interviul se înregistrează cu mijloace tehnice audio.

Art. 48. — (1) După susținerea interviului, comisia de evaluare analizează eventualele obiecțiuni formulate de candidat și celelalte aspecte rezultate din susținerea interviului și întocmește raportul de evaluare final, motivat, în care sunt consemnate punctajele obținute potrivit art. 43 alin. (3) și art. 45 alin. (2) și punctajul total obținut de candidat. În raportul de evaluare final se vor consemna și eventualele obiecțiuni formulate de candidat, precum și poziția argumentată a comisiei de evaluare cu privire la acestea.

(2) Raportul de evaluare se comunică de către comisia de evaluare candidatului, sub semnătură, după care se transmite comisiei de organizare.

(3) Punctajul total obținut de fiecare candidat se publică pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii.

Art. 49. — (1) Împotriva punctajului obținut la evaluare candidatul poate face contestație în termen de 48 de ore de la publicare, expunând argumentele pentru care critică punctajul acordat. În susținerea contestației nu pot fi invocate critici care nu au fost formulate de candidat prin obiecțiunile prevăzute la art. 47 alin. (1), dacă acesta avea posibilitatea să le invoce pe baza proiectului de raport comunicat potrivit art. 46 alin. (2).

(2) Contestația se transmite prin fax sau e-mail ori se depune la Institutul Național al Magistraturii, conform indicațiilor din anunțul privind posibilitatea depunerii contestațiilor, și se înaintează spre soluționare Secției pentru judecători, în termenul prevăzut de calendarul concursului.

(3) În vederea soluționării contestațiilor, la cererea comisiei de organizare, comisia de evaluare transmite, de îndată, Secției pentru judecători mapa candidatului, care conține toate documentele care au stat la baza evaluării și raportul motivat al comisiei.

(4) Secția pentru judecători se pronunță prin hotărâre definitivă.

(5) Punctajul acordat în urma soluționării contestațiilor este definitiv și nu poate fi mai mic decât cel obținut la evaluarea inițială.

(6) Dispozițiile art. 14 alin. (10) și (11) se aplică în mod corespunzător și membrilor comisiilor prevăzute la art. 36 în cazul admiterii contestațiilor împotriva punctajului obținut la evaluare.

Art. 50. — (1) După soluționarea contestațiilor, comisia de organizare a concursului întocmește lista cu rezultatele finale ale concursului, care se publică în condițiile art. 26 alin. (2).

(2) Pentru a fi declarat admis la concurs, candidatul trebuie să obțină un punctaj total de cel puțin 70 de puncte.

Art. 51. — (1) Candidații clasificați în ordinea descrescătoare a punctajelor totale obținute la concurs formulează opțiune, în

această ordine, în termenul stabilit de comisia de organizare a concursului, pentru unul dintre posturile scoase la concurs la instanța sau instanțele pentru care au optat potrivit art. 32 alin. (4). În cazul în care candidații au optat, potrivit art. 32 alin. (4), pentru mai multe tribunale din circumscripția curții de apel în care funcționează, se va ține seama de ordinea de preferință indicată de candidați.

(2) Rezultatele finale se prezintă Secției pentru judecători, în vederea validării.

(3) Secția pentru judecători poate invalida, în tot sau în parte, concursul de promovare în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege ori de prezentul regulament cu privire la organizarea concursului sau că există dovada săvârșirii unei fraude.

(4) În termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea rezultatelor finale, Secția pentru judecători dispune, prin hotărâre, promovarea judecătorilor declarați admiși.

(5) Promovarea efectivă se realizează în ordinea punctajelor obținute, în limita numărului de posturi aprobate, în raport de opțiunea candidatului.

(6) La punctaje egale au prioritate candidații care au vechime mai mare în funcția de judecător, iar în cazul în care egalitatea se păstrează după aplicarea acestui criteriu vor fi avute în vedere în următoarea ordine: vechimea în gradul profesional deținut, nota obținută la concursul de promovare pe loc.

(7) În circumscripțiile instanțelor unde o minoritate națională are o pondere de cel puțin 50% din numărul locuitorilor, la medii egale au prioritate candidații cunoscători ai limbii acelei minorități.

Art. 52. — (1) Judecătorii care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 50 alin. (2), dar care nu au fost promovați ca urmare a lipsei posturilor vacante, pot fi promovați în posturile ce se vacantează la instanțele pentru care au optat la înscriere, în termen de 6 luni de la data validării concursului.

(2) Dispozițiile art. 51 alin. (5)—(7) se aplică în mod corespunzător.

(3) Promovarea în condițiile alin. (1) și (2) se poate dispune doar la solicitarea președintelui instanței la care este vacant postul, dacă acest post nu a fost ocupat la prima sesiune de transferi organizată în termenul de 6 luni prevăzut la alin. (1). Dacă în termenul prevăzut la alin. (1) nu este organizată o sesiune de transferi, postul poate fi ocupat în condițiile alin. (1) și (2).

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 53. — Toate termenele stabilite în cadrul prezentului regulament se calculează potrivit art. 181 și următoarele din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 54. — (1) Toate documentele întocmite pentru concursul de promovare pe loc, precum și documentele depuse la comisia de organizare și la Consiliul Superior al Magistraturii în cadrul concursului de promovare efectivă se păstrează în arhiva Consiliului Superior al Magistraturii, prin grija Direcției resurse umane și organizare. Cu excepția rapoartelor de evaluare și a documentelor înaintate Consiliului Superior al Magistraturii în condițiile art. 49 alin. (3), celelalte documente elaborate sau depuse la comisiile de evaluare în cadrul concursului de promovare efectivă se păstrează la curțile de apel și se înaintează Consiliului Superior al Magistraturii în format electronic.

(2) Lucrările de la concursul de promovare pe loc în gradul profesional imediat superior și rapoartele de evaluare elaborate în cadrul concursului de promovare efectivă se păstrează în original la dosarele profesionale ale candidaților.

Art. 55. — Dispozițiile prezentului regulament se aplică în mod corespunzător judecătorilor militari.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 34

din 24 iunie 2019

Dosar nr. 775/1/2019

Eugenia Pușcașiu — pentru președintele Secției I civile — președintele completului
 Mirela Vișan — judecător la Secția I civilă
 Simona Gina Pietreanu — judecător la Secția I civilă
 Lavinia Dascălu — judecător la Secția I civilă
 Andreia Liana Constanda — judecător la Secția I civilă
 Aurelia Rusu — judecător la Secția I civilă
 Mihaela Tăbărcă — judecător la Secția I civilă
 Mihaela Paraschiv — judecător la Secția I civilă
 Adina Georgeta Nicolae — judecător la Secția I civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept învestit cu soluționarea Dosarului nr. 775/1/2019 este constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă, raportat la art. XIX din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Eugenia Pușcașiu, înlocuitor al președintelui Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, în Dosarul nr. 30.166/3/2017**, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse practica judiciară identificată și punctele de vedere teoretice ale instanțelor naționale, precum și raportul întocmit de judecătorul-raportor. Se mai referă că raportul a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind depus de către apelanta-reclamantă un punct de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

Doamna judecător Eugenia Pușcașiu, președintele completului, constată că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra admisibilității sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a dispus, prin încheierea din data de 21 ianuarie 2019, în Dosarul nr. 30.166/3/2017**, sesizarea din oficiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza dispozițiilor

art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„— prevederile art. 21 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul recunoașterii competenței Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica și legalitatea respingerii cererii de restituire în natură ori în sensul limitării acestei competențe la verificările strict prevăzute de alin. (5) al acestui articol, respectiv existența dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii;

— în cazul în care art. 21 din Legea nr. 165/2013 recunoaște competența Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica și legalitatea respingerii cererii de restituire în natură, într-o contestație împotriva deciziei de invalidare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor în urma acestei verificări, în care se constată că este posibilă restituirea în natură, prevederile art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că instanța judecătorească dispune această măsură (restituirea în natură), fără a depăși competențele etapei de analiză ce se desfășoară în procedura de validare/invalidare, ori că obligă Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să trimită dosarul unității deținătoare a imobilului, pentru emiterea de către aceasta a actului de restituire.”

II. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

2. Obiectul prezentului litigiu, început la data de 3 august 2017, vizează anularea unei decizii de invalidare emise de pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în temeiul Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 165/2013), și solicitarea de emitere a unei noi decizii prin care să se acorde măsuri compensatorii pentru un imobil în suprafață de 0,40 ha, situat în Măgurele, județul Ilfov.

3. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat generic dispozițiile Legii nr. 165/2013 și a arătat că Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a invalidat hotărârea Comisiei județene Ilfov de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor privind înscrierea terenului în suprafață de 0,40 ha, situat în localitatea Măgurele, în anexa nr. 39 la Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, cu modificările și completările ulterioare, cu propunerea acordării de despăgubiri în favoarea reclamantei, după autoarea sa. S-a mai învederat că Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a reținut că în sectorul cadastral din care face parte tarlăua unde este situat vechiul amplasament al suprafeței de

teren ce face obiectul dosarului există o suprafață de 21,7011 ha ca rezervă retrocedabilă aflată la dispoziția Comisiei locale Măgurele.

4. Prin întâmpinarea formulată, pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a arătat că prin decizia de invalidare nu este contestat dreptul reclamantei la reconstituirea dreptului de proprietate asupra suprafeței de 0,40 ha de teren aflat pe raza administrativ-teritorială a orașului Măgurele, județul Ilfov, ci doar reconstituirea acestui drept sub formă de despăgubiri. A invocat dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 165/2013, care consacră principiul prevalenței restituirii în natură.

5. Printr-un memoriu depus la dosar, reclamanta a solicitat atribuirea unei suprafețe de teren, având în vedere că există teren disponibil în zonă.

6. Prin Sentința civilă nr. 286 din 16 decembrie 2018, Tribunalul București — Secția a III-a civilă a respins contestația ca neîntemeiată.

7. Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut, în esență, următoarele:

Autoarea reclamantei a figurat în registrul agricol cu suprafața de teren de 2,01 ha, cu care s-a înscris în cooperativa agricolă de producție în anul 1961. Reconstituirea dreptului de proprietate pentru acest teren a fost solicitată prin cererea nr. xxxx din 19.03.1991, în baza căreia s-a emis titlul de proprietate nr. xxxx din 14.10.1994 pentru suprafața de 1,61 ha, după aplicarea coeficientului de reducere de 20%. În temeiul Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 247/2005*), reclamanta a formulat Notificarea nr. xxx din 21.09.2005, prin care a solicitat restituirea în natură a suprafeței de 0,40 ha.

Tribunalul a examinat dispozițiile art. 8, art. 16 și art. 21 alin. (1)—(4) din Legea nr. 165/2013, concluzionând că principiul general statuat este acela al restituirii în natură către persoanele îndreptățite a imobilelor preluate de către stat.

A mai constatat tribunalul că, potrivit adresei Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Ilfov, în același sector cadastral a fost identificată o suprafață totală de 21,7011 ha ca rezervă retrocedabilă aflată la dispoziția Comisiei locale Măgurele de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, situație în care este legal și echitabil pentru reclamantă ca restituirea suprafeței de teren solicitate în baza Legii nr. 247/2005 să se facă de către Comisia locală Măgurele, în natură, acordarea de măsuri compensatorii potrivit Legii nr. 165/2013 fiind doar o măsură subsidiară și condiționată de imposibilitatea restituirii în natură.

8. Împotriva sentinței primei instanțe a formulat apel reclamanta, în temeiul art. 466 din Codul de procedură civilă, considerând-o netemeinică și nelegală și solicitând modificarea acesteia, în sensul anulării deciziei de invalidare și obligării pârâtei la emiterea unei decizii de acordare a măsurilor compensatorii.

Reclamanta a arătat că a solicitat Primăriei Orașului Măgurele, în condițiile Legii nr. 247/2005, restituirea în natură a terenului în suprafață de 0,40 ha, însă nu a primit niciun răspuns, deși se menționează că există o suprafață de 21,7011 ha ca rezervă retrocedabilă aflată la dispoziția comisiei locale.

9. Intimata-pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a formulat întâmpinare, prin care a arătat că nu i se poate imputa lipsa de răspuns a Primăriei Orașului Măgurele față de cererea reclamantei de restituire în natură a imobilului. Intimata a mai arătat că această atitudine a Primăriei Orașului Măgurele nu poate răsturna principiul prevalenței restituirii în natură.

III. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

10. Prin Încheierea din data de 21 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 30.166/3/2017**, Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a apreciat că sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, după cum urmează:

11. Dosarul nr. 30.166/3/2017** este înregistrat pe rolul Curții de Apel București și nu a fost soluționat până la data formulării sesizării, aflându-se în etapa procesuală a apelului, singura cale de atac de reformare prevăzută în materia cererilor întemeiate pe Legea nr. 165/2013, conform art. 35 alin. (4) din acest act normativ.

12. Obiectul cauzei constă în verificarea legalității unei decizii de invalidare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, al cărei singur considerent îl reprezintă existența posibilității reconstituirii în natură a dreptului de proprietate.

13. Interpretarea dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 165/2013 are înrâurire asupra verificării legalității deciziei de invalidare în discuție, sub aspectul respectării de către entitatea emitentă a limitelor competenței sale legale.

14. Interpretarea prevederilor art. 35 alin. (3) din același act normativ prezintă relevanță în cauză în determinarea limitelor competenței instanței judecătorești investite cu soluționarea contestației, în ipoteza în care s-ar aprecia că decizia de invalidare a fost emisă în exercitarea competenței legale a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor și că poate face obiect al analizei, în etapa judiciară, aspectul legat de dreptul contestatorului la restituirea în natură a imobilului.

În concluzie, soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunilor de drept în discuție.

15. S-a mai arătat că problemele în discuție sunt noi, întrucât derivă dintr-un act normativ relativ recent și nu s-a cristalizat încă o jurisprudență constantă.

16. S-a menționat că din verificările efectuate niciuna dintre chestiunile de drept invocate nu a constituit obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare.

IV. Punctul de vedere al titularului sesizării cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

17. Opinia completului de judecată al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie asupra celor două chestiuni de drept invocate este următoarea:

18. *Cu privire la prima chestiune ce formează obiectul sesizării s-a arătat că alin. (5) al art. 21 din Legea nr. 165/2013 consacră în mod expres numai competența Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica existența dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii.*

19. O interpretare coroborată a prevederilor art. 21 cu alte dispoziții ale Legii nr. 165/2013 ar putea conduce însă la concluzia recunoașterii competenței Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica și împrejurarea dacă este posibilă, din punct de vedere legal, restituirea în natură a imobilului pentru care s-a propus acordarea de măsuri reparatorii în echivalent sub forma compensării în puncte.

20. În acest sens se impune a fi observate dispozițiile art. 1 și ale art. 2 lit. a) din Legea nr. 165/2013, care consacră principiul prevalenței restituirii în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, și prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) din aceeași lege, care, referindu-se la scopul constituirii Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, menționează finalizarea procesului de restituire în natură sau, după caz, în echivalent a acestor imobile.

21. De asemenea, din prevederile art. 21 alin. (1) și (4) din Legea nr. 165/2013 rezultă că sesizarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, în vederea emiterii deciziei de validare a propunerii de acordare a măsurilor reparatorii în

echivalent și de compensare prin puncte a unui imobil, este legală numai după ce s-au epuizat verificările necesare pentru restituirea în natură, iar comisia națională este, la rândul său, îndrituită să censureze aceste verificări.

22. Conform dispozițiilor art. 21 alin. (8) din Legea nr. 165/2013, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor va valida sau invalida decizia entității investite de lege, în raport cu concluziile verificării și evaluării realizate.

23. Se mai poate observa că Legea nr. 247/2005, în titlul VII, prin dispozițiile art. 21 alin. (1) (neabrogate), instituia obligația Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor de a stabili, pe baza analizei dosarului administrativ, dacă imobilul poate fi restituit în natură și de a proceda ea însăși, în această ipoteză, prin decizie motivată, la restituirea în natură a imobilului. Legea nr. 165/2013 nu a conferit în mod expres Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor o atribuție similară, însă a prevăzut în art. 18 alin. (3) preluarea de către comisia națională a atribuțiilor fostei comisii centrale.

24. Se poate obiecta interpretării expuse mai sus consecința aplicării retroactive a dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Legea nr. 165/2013, în ipoteza în care dosarele cu propuneri de acordare a măsurilor reparatorii în echivalent au fost înregistrate de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

25. Din interpretarea gramaticală a normei enunțate, ținând seama și de principiul neretroactivității legii civile noi, reiese că ea este aplicabilă propunerilor emise de comisiile județene ulterior intrării în vigoare a acestei legi, neexistând temeii pentru a se aprecia că norma respectivă ar permite returnarea dosarelor deja înregistrate la Secretariatul fostei Comisii Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor de către comisiile de aplicare a legilor fondului funciar după ce acestea se desesizaseră prin hotărâri cu propunere de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent.

26. Ca atare, nu este o interpretare rezonabilă, care să fie în acord cu spiritul și litera Legii nr. 165/2013, aceea că identificarea unor terenuri retrocedabile în condițiile reglementate de art. 6 din acest act normativ ar putea conduce la emiterea de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a unei decizii de invalidare a hotărârilor prin care comisiile județene au propus (anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013) măsurile reparatorii prin echivalent. Dacă s-ar accepta o astfel de interpretare s-ar ajunge în situația sancționării total incorecte a persoanelor îndreptățite, care ar fi puse în situația de a pierde însuși dreptul la măsuri reparatorii, deoarece decizia de invalidare constituie un act de dispoziție prin care autoritățile statului finalizează procedura de soluționare a cererii de retrocedare. Acest efect al deciziei de invalidare este confirmat chiar de faptul că în cuprinsul său nu se regăsește vreo dispoziție care să facă posibilă reluarea etapei procedurale desfășurate în fața comisiilor județene sau a celor locale constituite în baza legilor fondului funciar, așa încât nu există nicio premisă a sesizării acestor din urmă comisii spre a pronunța o nouă soluție cu privire la dreptul în privința căruia s-a adoptat o decizie de invalidare.

27. Pe de altă parte, din interpretarea coroborată a prevederilor art. 6, art. 8 și art. 42 din Legea nr. 165/2013 reiese că numai persoanele îndreptățite au dreptul de a opta pentru returnarea către comisiile de fond funciar a dosarelor înregistrate (la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013) la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și că terenurile identificate de comisiile de fond funciar în condițiile art. 6 pot fi atribuite persoanelor aflate în situația menționată numai în măsura în care ele și-au exercitat dreptul de opțiune reglementat prin art. 42 din lege.

28. Cu privire la cea de-a doua chestiune ce formează obiectul sesizării s-a arătat că art. 35 din Legea nr. 165/2013

consacră dreptul persoanelor care au solicitat măsuri reparatorii în temeiul unor legi speciale de a se adresa instanței judecătorești pentru a le fi analizat pe fond dreptul la reparații afirmat.

29. Alin. (3) al art. 35 din Legea nr. 165/2013 reglementează măsurile ce se dispun de instanța judecătorească sesizată cu o cerere de chemare în judecată formulată în această materie, fără a distinge după cum procedura contestată se afla în fața comisiei de aplicare a legii fondului funciar ori a entității deținătoare a imobilului notificat în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 10/2001*), respectiv în fața Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor.

30. Trebuie subliniat că, în soluționarea unei astfel de cereri, competența instanței este limitată la a verifica legalitatea și temeinicia actului contestat, în aceleași coordonate în care și-a putut exercita atribuțiile entitatea care a emis respectivul act, anume la verificările și dispozițiile ce constituie atribuțiile legale ale entității în fața căreia se găsea procedura de reparație la momentul sesizării instanței.

31. În ipoteza în discuție, în care este contestată o decizie de invalidare emisă de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, se impune ca interpretarea prevederilor art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 să fie făcută cu observarea dispozițiilor prin care sunt stabilite competențele comisiei naționale.

32. În mod expres, art. 21 din Legea nr. 165/2013 se referă la următoarele atribuții ale Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor: analiza existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii; validarea sau invalidarea deciziei entității investite de lege; în cazul validării, aprobarea punctajului și emiterea deciziei de compensare prin puncte a imobilului preluat abuziv [alin. (5), (8), (9)].

33. Din cuprinsul acestei reglementări rezultă că decizia de invalidare reprezintă un act prin care procedura de acordare a reparațiilor se finalizează, iar Legea nr. 165/2013 nu cuprinde vreo prevedere referitoare la căile de urmat în cazul în care invalidarea deciziei entității investite de lege ar avea ca temei nelegalitatea respingerii cererii de restituire în natură. Cum ipoteza în discuție are ca premisă existența calității de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, precum și posibilitatea restituirii în natură, este evident că decizia de invalidare nu poate constitui actul final al procedurii, ci se impune ca aceasta să fie continuată fie prin dispunerea măsurii restituirii în natură chiar de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, fie prin trimiterea dosarului unității deținătoare a imobilului, pentru emiterea de către aceasta a actului de restituire, conform competențelor ce i-au fost conferite prin legile speciale de reparație.

34. Din coroborarea dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 cu cele ale art. 21 alin. (1) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 ar rezulta competența Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a dispune restituirea în natură a imobilului, cu consecința că, în cadrul procedurii judiciare, această măsură ar urma să fie dispusă de instanță.

35. O astfel de concluzie ar putea însă conduce la pronunțarea unor hotărâri imposibile de pus în executare în cadrul procedurii de reconstituire a proprietății funciare [reglementate de Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 169/1997*), Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 1/2000*), Legea nr. 247/2005], unde reconstituirea în natură se poate face și pe

alt amplasament, însă nu există un sistem de evidență a măsurilor cu același conținut dispuse de alte instanțe și care ar putea să fi determinat epuizarea suprafețelor aflate la dispoziția comisiilor locale.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

36. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost depus un punct de vedere de către apelanta-reclamantă, arătându-se că Legea nr. 165/2013, care reglementează problematica măsurilor reparatorii în materia proprietății, nu complinește lipsurile și deficiențele reglementării prevăzute de Legea nr. 247/2005. Efectele imediate ale Legii nr. 165/2013 se materializează într-o nouă amânare a procedurii de acordare a măsurilor reparatorii, alături de crearea unui dezechilibru vădit între interesul socioeconomic general și cel particular.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

37. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat, în marea majoritate, că nu au identificat practică judiciară relevantă cu privire la chestiunile de drept ce fac obiectul analizei în prezenta cauză, unele dintre instanțe exprimând puncte de vedere teoretice.

38. Hotărârile judecătorești identificate sunt în număr foarte limitat, respectiv o sentință nedefinitivă pronunțată de Tribunalul Bacău — Secția I civilă și câteva hotărâri pronunțate la nivelul Curții de Apel București, din care rezultă că nu este conturată o practică judiciară în această materie.

39. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară — Serviciul judiciar civil, prin Adresa nr. 653/C/1.129/III-5/2019 din 22 aprilie 2019, a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

40. Prezintă relevanță în soluționarea prezentei sesizări pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile următoarele decizii ale Curții Constituționale: Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014; Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015; Decizia nr. 10 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 8 mai 2017; Decizia nr. 671 din 24 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.015 din 21 decembrie 2017; Decizia nr. 755 din 22 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 11 ianuarie 2019.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

41. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile impuse de art. 519 din Codul de procedură civilă.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

42. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate, constată următoarele:

43. În privința regularității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, instituie mai multe condiții cumulative de admisibilitate în vederea declanșării acestei proceduri, și anume: existența unei cauze aflate în curs de judecată; cauza să fie soluționată în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al

curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat.

44. Primele trei condiții menționate sunt îndeplinite.

Astfel, cauza în cadrul căreia s-a ivit chestiunea de drept se află în curs de judecată în ultimă instanță la Curtea de Apel București, instanță ce a fost investită cu soluționarea unui apel declarat într-un litigiu având drept obiect anularea unei decizii de invalidare emise de pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în temeiul Legii nr. 165/2013, și solicitarea privind emiterea unei noi decizii, prin care să se acorde măsuri compensatorii pentru un imobil teren în suprafață de 0,40 ha, situat în Măgurele, județul Ilfov.

Completul de judecată din cadrul Curții de Apel București care a adresat întrebarea este legal investit cu soluționarea apelului împotriva sentinței pronunțate de tribunal în această cauză și, de asemenea, judecă în ultimă instanță, hotărârea sa nefiind supusă recursului, potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 165/2013.

45. În ceea ce privește chestiunile de drept cu privire la care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, acestea sunt următoarele:

„— prevederile art. 21 din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul recunoașterii competenței Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica și legalitatea respingerii cererii de restituire în natură ori în sensul limitării acestei competențe la verificările strict prevăzute de alin. (5) al acestui articol, respectiv existența dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii;

— în cazul în care art. 21 din Legea nr. 165/2013 recunoaște competența Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica și legalitatea respingerii cererii de restituire în natură, într-o contestație împotriva deciziei de invalidare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor în urma acestei verificări, în care se constată că este posibilă restituirea în natură, prevederile art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că instanța judecătorească dispune această măsură (restituirea în natură), fără a depăși competențele etapei de analiză ce se desfășoară în procedura de validare/invalidare, ori că obligă Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să trimită dosarul unității deținătoare a imobilului, pentru emiterea de către aceasta a actului de restituire.”

46. De lămurirea acestor chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată raportat la obiectul litigiului menționat anterior.

47. Referitor la condiția noutății chestiunii de drept s-a subliniat în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept că noutatea poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, căreia instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată ori dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate.

48. Prin urmare, caracterul de noutate se pierde, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări concretizate într-o practică judiciară consacrată.

49. În urma verificărilor efectuate se constată că nu s-a cristalizat o jurisprudență unitară și constantă în legătură cu

chestiunile de drept a căror lămurire se solicită, neexistând niciun număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit, în mod constant, chestiunile de drept, într-o anumită perioadă de timp, care să pună problema declanșării unui recurs în interesul legii, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare.

50. Așa fiind, condiția nouității este îndeplinită în cauză.

51. În legătură cu chestiunile de drept aduse în dezbatere se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a dezlegat cu efecte general obligatorii problema de drept care constituie obiectul sesizării și nici nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare având acest obiect.

52. Cu toate acestea, chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate nu prezintă gradul de dificultate necesar pentru a face obiectul pronunțării unei hotărâri prealabile, aspect ce reprezintă o cerință subsumată scopului acestui mecanism de asigurare a unei practici judiciare unitare.

53. În jurisprudența și doctrina în materie s-a reținut că procedura reglementată de art. 519 din Codul de procedură civilă are în vedere o problemă de drept reală care să privească interpretarea diferită și contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile, cu scopul împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie.

54. Referir la prima chestiune de drept [prevederile art. 21 din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul recunoașterii competenței Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica și legalitatea respingerii cererii de restituire în natură ori în sensul limitării acestei competențe la verificările strict prevăzute de alin. (5) al acestui articol, respectiv existența dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii], rezolvarea acesteia se poate deduce cu ușurință din interpretarea coroborată a prevederilor legale incidente.

55. Astfel, de esență¹ reglementării Legii nr. 165/2013 este faptul că trebuie să se recurgă la acordarea măsurilor compensatorii doar în cazul imposibilității soluționării notificării prin restituire în natură, fapt ce rezultă din prevederile exprese ale art. 16, dar și ale art. 21 alin. (1) și (4) din lege:

„Art. 16. — Cererile de restituire care nu pot fi soluționate prin restituire în natură la nivelul entităților investite de lege se soluționează prin acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, care se determină potrivit art. 21 alin. (6) și (7).”;

„Art. 21. — (1) În vederea acordării de măsuri compensatorii pentru imobilele care nu pot fi restituite în natură, entitățile investite de lege transmit Secretariatului Comisiei Naționale deciziile care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii, întreaga documentație care a stat la baza emiterii acestora și documentele care atestă situația juridică a imobilului obiect al restituirii la momentul emiterii deciziei, inclusiv orice înscrisuri cu privire la construcții demolate. (...)”

(4) Comisiile județene de fond funciar și Comisia de Fond Funciar a Municipiului București pot propune Comisiei Naționale soluționarea cererilor de retrocedare prin acordare de măsuri compensatorii potrivit prezentei legi numai după epuizarea suprafețelor de teren agricol afectate restituirii în natură, identificate la nivel local.”

56. Faptul că art. 21 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 prevede că „Secretariatul Comisiei Naționale, în baza documentelor transmise, procedează la verificarea dosarelor din punctul de vedere al existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii (...)” nu înseamnă că acesta nu ar avea posibilitatea verificării îndeplinirii condiției prealabile a sesizării sale, impusă în mod expres de lege, anume cea a imposibilității soluționării notificării prin restituire în natură.

57. Așa cum a reținut chiar instanța de trimitere, potrivit art. 17 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, Secretariatul Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor preia toate atribuțiile, drepturile și obligațiile Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și se asigură de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, iar prin dispozițiile art. 21 din titlul VII al Legii nr. 247/2005, neabrogate, acesta avea posibilitatea verificării dacă imobilul este restituibil sau nu în natură.

58. Mai mult, prin mai multe decizii² ale Curții Constituționale care au privit articole ale Legii nr. 165/2013 s-a reținut că „invalidarea deciziilor emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii poate fi rezultatul constatării că imobilul poate fi restituit în natură, modalitate care prevalează asupra restituirii în echivalent, în concepția Legii nr. 165/2013, conform principiului enunțat în art. 2 lit. a) din aceasta. Invalidarea poate fi, de asemenea, consecința constatării că solicitantul nu este titularul dreptului de proprietate privată asupra imobilului revendicat”.

59. În ceea ce privește a doua chestiune de drept [prevederile art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că instanța judecătorească dispune această măsură (restituirea în natură), fără a depăși competențele etapei de analiză ce se desfășoară în procedura de validare/invalidare, ori că obligă Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să trimită dosarul unității deținătoare a imobilului, pentru emiterea de către aceasta a actului de restituire], prevederile art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 sunt inechivoce.

60. Astfel, potrivit acestor dispoziții: „În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.”

61. Or, alin. (1) al art. 35 din Legea nr. 165/2013 reglementează posibilitatea atacării la tribunal a deciziilor emise în temeiul prevederilor art. 33 (decizii emise de entitățile investite cu soluționarea cererilor formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 de admitere sau de respingere a cererilor) și art. 34 (decizii emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor), iar alin. (2) al art. 35 stabilește posibilitatea sesizării tribunalului în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34.

62. Atât timp cât legea prevede atribuția instanței de a se pronunța în sensul menționat expres la art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, când notificarea nu a fost soluționată în termenele prevăzute de lege, cu atât mai mult se justifică această reglementare în cazul în care aceste entități au soluționat cererea, dar într-un mod care nu corespunde dispozițiilor legale aplicabile.

¹ În același sens, paragrafele 36 și 37 din Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 80 din 12 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1080 din 20 decembrie 2018.

² Decizia nr. 10 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 8 mai 2017, paragraful 24; Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, paragraful 47.

63. Pentru considerentele expuse, constatând că nu este îndeplinită condiția cumulativă a existenței unei reale chestiuni de drept care să necesite pronunțarea unei hotărâri prealabile, conform art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea este inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, în Dosarul nr. 30.166/3/2017**, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„— prevederile art. 21 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul recunoașterii competenței Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica și legalitatea respingerii cererii de restituire în natură ori în sensul limitării acestei competențe la verificările strict prevăzute de alin. (5) al acestui articol, respectiv existența dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii;

— în cazul în care art. 21 din Legea nr. 165/2013 recunoaște competența Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica și legalitatea respingerii cererii de restituire în natură, într-o contestație împotriva deciziei de invalidare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor în urma acestei verificări, în care se constată că este posibilă restituirea în natură, prevederile art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că instanța judecătorească dispune această măsură (restituirea în natură), fără a depăși competențele etapei de analiză ce se desfășoară în procedura de validare/invalidare, ori că obligă Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să trimită dosarul unității deținătoare a imobilului, pentru emiterea de către aceasta a actului de restituire.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 24 iunie 2019.

p. PREȘEDINTELE SECȚIEI I CIVILE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
EUGENIA PUȘCAȘIU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 226512